

РЕШЕНИЕ

№ 5174

гр. София, 07.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.09.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Златка Илиева

при участието на секретаря Десислава В Симеонова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **5682** по описа за **2020** година докладвано от съдия Владимир Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал. 1, изр. II от ЗАНН.

С решение от 07. 04. 2020 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 114-ти състав по НАХД № 5449 / 2019 г. по описа на СРС, е потвърдено наказателно постановление (НП) № F472293 / 27. 02. 2019 г., издадено от директора на офис „К. село“ при ТД на НАП С., с което на [фирма], С., на основание чл. 355, ал. 1 от КСО, са наложени 2 имуществени санкции всяка в размер на 500 лв., за нарушение на чл. 8, ал. 3 от Наредба № Н-8 от 29. 12. 2005 г. на МФ.

Срещу така постановеното решение, е постъпила касационна жалба от пълномощник на [фирма], с която се моли същото да бъде отменено като неправилно.

В съдебно заседание касационният жалбоподател не се явява и не се представлява.

Ответникът по касационната жалба, чрез писмено становище на процесуалния си представител, оспорва жалбата и моли да се остави в сила решението на СРС. Претендира юрисконсултско възнаграждение, съобразно представен списък.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

За да постанови решението си, районния съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетеля С. и писмените доказателства, представени с наказателното

постановление.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

Касационната инстанция изцяло споделя фактическите и правните констатации на въззивния съд.

Обжалваното наказателно постановление е издадено затова, че на 11. 02. 2019 г., в [населено място], офис „К. село“ при ТД на НАП С. при извършена проверка се установило, че търговеца - осигурител не е подал в компетентната ТД на НАП С. декларации обр. 6 в срока по чл. 3, ал. 3, т. 1 от Наредба № Н-8 от 29. 12. 2005 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица /Наредбата/ за месеците март и юли 2018 г. в законоустановения срок за това. Декларациите за горепосочените месеци са подадени на 14. 02. 2019 г., което води до съответните дни закъснение.

На 13. 02. 2019 г. бил съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/, връчен същата дата срещу подпис на управителя на търговеца, в който нарушението било квалифицирано като такова на чл. 8, ал. 3 от Наредба № Н-8 от 29. 12. 2005 г.

Въз основа на така съставения акт за установяване на административно нарушение, е издадено и обжалваното НП № F472293 / 27. 02. 2019 г., от директора на офис „К. село“ при ТД на НАП С..

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон.

В тази връзка решаващият състав на съда съобрази и, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Последният е постановил обжалваното решение след точен и обективен анализ на събраните доказателства, като е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, в хода на съдебното производство да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено нарушение и обстоятелствата, при които е извършено. Мотивите на въззивното решение съдържат и точно установена фактическа обстановка по делото, съответстваща на събраните доказателства, и правилни изводи, направени въз основа на установените факти, които настоящият състав възприема изцяло.

При тази фактическа обстановка, настоящият състав споделя изцяло констатациите на СРС, че е осъществен състава на административно нарушение, за което е наложено предвиденото в закона административно наказание.

Съдът не споделя твърдението в касационната жалба, че въззивното решение е неправилно и необосновано.

Районния съд е изложил подробни мотиви, относно съставомерността на нарушението, които настоящата инстанция счита за правилни и законосъобразни.

Видно от АУАН, така и от издаденото НП, подробно са описани съставите на нарушенията, като няма разминаване в тяхното описание и правната им квалификация.

Съгласно чл. 3, ал. 3 от Наредба № Н-8 от 29. 12. 2005 г. (отм., но в сила за процесния период), задълженото лице по тази наредба в 7-дневен срок от датата, на която е

отказано приемане на декларации след попълването на необходимите данни, ги изпраща отново в компетентната териториална дирекция на Националната агенция за приходите. В същото време е безспорно, че подадените от дружеството декларации за месеците март и юли 2018 г., са отхвърлени поради грешки. В тази връзка са неоснователни доводите в касационната жалба, че нямало никакви доказателства за това, тъй като по делото са представени протоколи, с които е отказано приемането им. При това положение, дружеството е следвало да подаде коригирана декларация, но същото не е направило това. Такива са подадени едва на датата на съставяне на АУАН, което представлява нарушение на законоустановения срок и осъществява състава на нарушение по чл. 355, ал. 1 от КСО.

Съдът намира за неоснователни и доводите в касационната жалба, че не било отчетено тежестта на нарушението, както и възможността за прилагане на чл. 28 от ЗАНН. Видно е, че се касае за две отделни нарушения, като са наложени санкции в минимален размер, като освен това закъснението е доста голямо, поради което нарушенията не представляват маловажен случай.

Неоснователни са и доводите за нарушение на чл. 34 от ЗАНН, тъй като в конкретния случай нарушението не е открито още с извършването му, а едва при подаване от страна на дружеството на искане за издаване на удостоверение за липса на задължения, което е станало на 11. 02. 2019 г. и съответно са спазени сроковете за съставяне на АУАН и издаване на НП.

При така установеното, касационният съд намира, че обжалваното решение, е законосъобразно и не са налице касационни основания за неговата отмяна, поради което следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и с оглед направеното искане на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, съдът намира същото за основателно. Съгласно чл. 63, ал. 5 от ЗАНН (нова – ДВ, бр. 94 от 29. 11. 2019 г.), в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ. На основание чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, възнаграждението за защита в производства по Закона за административните нарушения и наказания е от 80 до 120 лв., поради което съдът намира, че следва да се присъди такова в определения от закона минимум.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София - град - XV касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решението от 07. 04. 2020 г. по НАХД № 5449 / 2019 г. на Софийски районен съд – Наказателно отделение, 114-ти състав.

ОСЪЖДА [фирма], С., [населено място], [улица], ет. 4, ап. 15, ЕИК[ЕИК], да заплати на Териториална дирекция на НАП – С. – [населено място], [улица], юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 (осемдесет) лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.